STICHTING GENOOTSCHAP ENGELANDVAARDERS

BESCHERMHEER ZIJNE KONINKLIJKE HOOGHEID DE PRINS DER NEDERLANDEN

"GIJ ZIJT DE SCHAKEL TUSSEN
HEN, DIE THUIS BLEVEN, EN MIJ"

KONINGIN WILHELMINA

Verschijnt ieder kwartaal

" D E S C H A K E L "
(Kwartaaluitgave van de Stichting Genootschap Engelandvaarders)

Juli/augustus 1982
4e jaargang no. 14

ERE-VOORZITTER

H.P. Linthorst Homan
Groteweg 123
8191 JV Wapenveld
Tel. 05206 - 8748

ORGANISATIE

VOORZITTER
F.Th. Dijckmeester
Magnolialaan 7
7313 EV Apeldoorn
Tel. 055- 553267

SECRETARIS
H.I. Borel Rinkes
Hanedoesstraat 57
2597 XD Den Haag
Tel. 070 - 240447

PENNINGMEESTER
Fred. M. Beukers
Vredehofweg 56
3062 ES Rotterdam
Tel. 010 - 129922

SOCIALE AANGELEGENHEDEN
S.G. Timmers Verhoeven
Zeildijk 31
4561 SH Hulst (Z.Vl.)
Tel. 01140 - 23493
B.g.g. :
Mevr. den Hamer-Viehoff
Tel. 070 - 558928

St.Gen.E.
Giro : 359500
Bank : 54 55 46 826 ABN
Rotterdam

REDACTIE : G.A. den Ouden
Slangenburg 65
3328 DP Dordrecht
Tel. 078 - 170398

Het volgende nummer verschijnt in de maand oktober 1982.
Gaarne de hiervoor bestemde copy inzenden vóór 15 oktober 1982.

R E U N I E 1 9 8 2

VRIJDAG 10 SEPTEMBER 1982
CASINO VLIEGBASIS SOESTERBERG
KAMPWEG beginnende bij het bekende Café-Restaurant 't ZWAANTJE te Soesterberg

De KONINKLIJKE LUCHTMACHT staat ons gastvrij toe van bovengenoemde Officiers-Mess gebruik te maken.

P R O G R A M M A

vanaf 10.30 uur	Welkomst koffie met cake en registratie deelnemers
ca. 11.30 uur	(zo mogelijk) uitreiken Verzetsherdenkingskruizen, waarna apéritief (rekening man)
ca. 13.00 uur	lunch, nassimaaltijd à la K.L.
ca. 14.30	keuze tussen a) rondrit met deskundige toelichting over K.L. èn U.S.A.A.F. Bases of b) bezoek aan het Militaire Luchtvaart Museum.
ca. 16.00 uur	"one for the road" in de Officiersmess
17.00 uur	Over en uit.

Z.K.H. Prins Bernhard heeft, zoals wij reeds in het orige nummer van de "SCHAKEL" konden berichten, op onze uitnodiging aan de Reünie deel te nemen, positief gereageerd.
Engelandvaarders, die zich wensen te doen vergezellen door hun dames, is zulks toegestaan, uiteraard tegen betaling van de normale deelnamekosten.

KOSTEN — Koffie met cake, nassi met een biertje, alsmede mechanische vervoers- en andere faciliteiten tijdens de reünie, zullen zijn *f 30,--* per persoon.

TER AANMELDING — dient bijgaande accept-girokaart, ingevuld met ook Uw eigen gironummer (of bankrekeningnummer) en ondertekend, vóór 28 augustus a.s. bij de Penningmeester binnen te zijn.
(Voor de goede orde : het gironummer van de Stichting is : 3 5 9 5 0 0, t.n.v. de Penningmeester Genootschap Engelandvaarders te Rotterdam; het bankrekeningnummer is : 54 55 46 826).

Enkele organisatorische details

Er is voldoende parkeergelegenheid.
Voor hen die met de auto komen : weg Amersfoort-Utrecht of v.v. afslaan naar Soesterberg. Men komt dan vanzelf het Café-Restaurant 't Zwaantje

tegen. Aan de overkant daarvan de Kampweg naar het zogenaamde Kamp van Zeist inslaan. Na ongeveer een kleine kilometer ziet men aan de rechterkant het CASINO van de VLIEGBASIS SOESTERBERG.
Voor diegenen die per trein komen het volgende : Utrecht-Amersfoort of v.v., uitstappen station Soestduinen. Deze trein gaat ieder half uur. Vijf minuten lopen naar bushalte 77, bij een restaurant. Deze bus stopt eveneens bij 't Zwaantje, verder wandelen tot het Casino.

Men is op de dag van de reünie op de desbetreffende locatie telefonisch bereikbaar onder nummer : 03404 - 34222, toestel 2043.

Voor het bezoek aan de VLIEGBASIS staat een bus voor maximaal 45 personen ter directe beschikking. Op een tweede bus kan zonodig een beroep worden gedaan.

Inzake het bezoek aan de MILITAIRE LUCHTVAART MUSEUM het volgende : de beheerder van het Museum, Lt-Kol. Coole, zal de museumbezoekers persoonlijk ontvangen en toespreken.
De museum-collectie is ondergebracht in twee voormalige fabrieks-hallen met een totaal oppervlak van 6.000 m². Verdeeld over deze hallen zijn 24 vliegtuigen tentoongesteld.
De geschiedenis van de Koninklijke Luchtmacht, de Marine Luchtvaartdienst en de Militaire Luchtvaart van het voormalige Koninklijk Nederlandsch-Indische Leger worden in hal A vertoond door middel van foto's, documenten, schilderijen, uniformen en wrakstukken uit de tweede wereldoorlog. In hal B kunt U zich verdiepen in de techniek. Hier ervaart U de dynamiek van de vliegerij, duidelijk gemaakt met een unieke motorenlijn, constructie-voorbeelden en werkende modellen. Ook de vliegeruitrusting en de schietstoelen krijgen ruime aandacht.

P.S. De accept-girokaart is alléén verzonden aan Engelandvaarders in Nederland en België.

Hopende na tijdige aanmelding, zéér velen van U te ontmoeten,

HET BESTUUR.

E N G E L A N D - V A R E N

In aansluiting op de oproep onder deze titel in ons vorige nummer, ontvingen wij een reactie van Engelandvaarder HENK PIEST, woonachtig in BRISTOL (U.K.). Voor adres : zie het wijzigingenbestand behorende bij deze uitgave.
Hij schrijft o.a. : "it occurs to me that there may well be a few other colleagues, now living in the U.K., who may be prepared to form a small sub-committee to assist your committee ....".
In Engeland woonachtige Engelandvaarders, die er voor voelen hieraan

mede te werken, zouden zich met Henk Piëst in verbinding kunnen stellen. Misschien een idee om met enkelen eens naar onze REUNIE op 10 september a.s. te komen.

I N M E M O R I A M

NIEK SCHILP.
Op 22 april 1982 overleed, geheel onverwacht, op de respectabele leeftijd van 82 jaar, onze goede vriend en mede-bestuurslid van de Stichting, NIEK SCHILP, Kapitein-Luitenant ter Zee der Koninklijke Marine b.d.; Officier van Oranje-Nassau met de Zwaarden en drager van het Bronzen Kruis.
Tezamen met de mede-Engelandvaarders Broekman, Sanders, Emmer en de Jong vertrok hij op 17 september 1941 met een over de duinen gesjouwde zeilboot vanaf Callantsoog om twee dagen later in Great Yarmouth de vrijheid te bereiken. Een Engelandvaarder in de letterlijke zin des woords.

Gedurende de oorlog bij de Koninklijke Marine, heeft hij zich zeer lange tijd bijzonder verdienstelijk gemaakt bij de Marid.
Vanaf het ontstaan van onze Stichting was hij bestuurslid daarvan en gespecialiseerd in het uitpluizen van gegevens om te beoordelen of iemand zich nu wèl of niet Engelandvaarder kon noemen. Tot het laatst toe speelde hij in het Bestuur een zeer actieve rol, zoals hij dat óók deed op velerlei maatschappelijk terrein, met name in het Anglo-Amerikaanse gebeuren in Den Haag.
Zijn lieve Australische echtgenote, Frankie, mocht de vele honderden bewijzen van sympathie en vriendschap na de crematie op Ockenburg op 26 april jl. in ontvangst nemen.
De woorden van ons mede-bestuurslid, E. Doerrleben en de aanwezigheid bij de plechtigheid van zeer vele Engelandvaarders mogen Frankie tot grote troost zijn geweest.
Wij verliezen in hem een waardig bestuurslid en een goede vriend.

FRITS STOKVIS.
Op de avond van de dag dat vele Engelandvaarders afscheid namen van Niek Schilp, overleed in het Bronovo-ziekenhuis in Den Haag, na een moedig gedragen ziekte, FRITS STOKVIS, echtgenoot van ons mede-bestuurslid, To Stokvis-Reyers.
De levensgeschiedenis van Frits Stokvis werd tijdens de door Engelandvaarders bijzonder druk bezochte crematie-plechtigheid op Ockenburg op 1 mei 1982, uitvoerig geschilderd door de broer van Frits, de Heer H.J. Stokvis. In zijn bruisende bestaan van vóór en onder de oorlog, was hij militair alsook civiel actief voor zijn vrienden van II.8.RA, namens wie de Heer Hoffman grote dank betuigde. Met enkele welgekozen

en sobere woorden vertolkte Engelandvaarder en oud-Stichtingsbestuurslid, Cook Sluyter, de gevoelens van het Genootschap, waarbij hij het telegram, dat onze Beschermheer Z.K.H. Prins Bernhard, aan Tootje had gezonden, voorlas.
De grote hoeveelheid bloemen en een bijzonder groot aantal Engelandvaarders, moeten voor Tootje het bewijs geweest zijn van de ereplaats die Frits zich in veler harten had veroverd.

GERARD RUTTEN.
Op 28 juni 1982 is op 79-jarige leeftijd te Amsterdam overleden, Gerard Rutten, Engelandvaarder en cineast.
In 1943 vond hij de weg naar Engeland via Frankrijk, Spanje en Portugal, Na tijdelijke dienst te hebben gedaan bij de Prinses Irene-Brigade kwam hij bij de Londense regeringsvoorlichtingsdienst.
In 1944 maakte hij deel uit van de Staf van Z.K.H. Prins Bernhard.
Veel films, zowel vóór als na de oorlog droegen zijn signatuur.
Daaronder ook een film gewijd aan H.M. Koningin Wilhelmina.
In besloten kring vond de crematie plaats.

H E R D E N K I N G E N

4 MEI. NATIONALE HERDENKING TE AMSTERDAM
Evenals de voorgaande jaren werd de jaarlijkse dodenherdenking en kranslegging bij het Nationaal Monument op de Dam in Amsterdam op 4 mei voorafgegaan door een korte sfeervolle herdenkingsdienst in de Nieuwe Kerk, waaraan extra luister werd gegeven door de aanwezigheid van H.M. Koningin Beatrix en Z.K.H. Prins Claus.

Tijdens de daaropvolgende zeer indrukwekkende plechtigheid rond het Monument op de Dam, die om 4 uur aanving met de Last Post, gevolgd door 2 minuten stilte en het Wilhelmus dat door alle aanwezigen werd meegezongen, zullen velen een brok in de keel hebben gevoeld op deze gedenkwaardige zonnige middag waar de Nederlandse vlag halfstok in de harde wind woei als eresaluut aan hen, die hiervoor gevallen waren en dit aangrijpende moment niet hebben mogen meemaken.

Nadat de Koningin en haar echtgenoot de eerste krans hadden gelegd, legden 2 nabestaanden van hen, die tijdens de oorlog hun leven hadden gegeven, een krans, gevolgd door Minister-President van Agt, samen met de Ministers van Mierlo van Defensie en van der Louw van C.R.M. namens de Ministerraad en door het Comité Chefs van Staven/Bevelhebbers. Daarna werden door afgevaardigden van 22 deelnemende organisaties herdenkingskransen gelegd. Namens onze Stichting werd een zeer fraaie krans gelegd door Engelandvaarders J.A. Bakker en A.F.A. van Weezel Errens.

De herdenkingsplechtigheid werd besloten door een defilé en bloemenhulde door de vele aanwezigen die aan deze stille tocht langs het Monument op de Dam deelnamen. De Luchtmacht Kapel, die voor de muzikale omlijsting zorgde, de erewachten van de krijgsmachtonderdelen, van de B.S., van de Oudstrijders en van de Studentenweerbaarheid Korpsen, die rond het Monument stonden opgesteld, het was alles bijzonder stijlvol en bracht weer het gevoel terug van één te zijn en trots dat je Nederlander bent, zoals wij dat tijdens de oorlog waren.

Na de herdenking vond in één der zalen van Hotel Krasnapolsky nog een bijeenkomst plaats waar aan alle deelnemers door het Comité Nationale Herdenking, die dit zo voortreffelijk georganiseerd had, een kopje koffie werd aangeboden.

Bij deze gelegenheid hadden de Engelandvaarders nog een zeer geanimeerd en openhartig gesprek met de Minister-President.

Jan Bakker.

HET WAREN ER 48 .....,

slachtoffers van het door de bezetter zo snood gespeelde "ENGLANDSPIEL". Voor hèn is het kleine, maar indrukwekkende monument opgericht aan het eind van de doodlopende Hogeweg, tussen Den Haag en Scheveningen, achter het Promenade-Hotel. Dáár vindt telkenjare op de 4e mei een intieme herdenking plaats.

Zo ook dit jaar. Een groepje van nabestaanden, overlevenden, collegae en vrienden van de omgekomen agenten, alsmede een aantal belangstellenden, jong en oud, in de omgeving woonachtig, kwamen rond het monument tezamen.

Drie nog jonge leden van het Korps der Koninklijke Marechaussee, in gala-tenue met kolbak en klewang, betrokken de wacht bij het monument. Twee andere leden van dit Korps bliezen op hun trompetten de Last Post alsmede het Wilhelmus.

Een televisieteam van de B.B.C. bewoog zich zeer onopvallend en beslist niet storend, rond het gebeuren. Zij toonden zich bewust van de ernst van het moment, toen Trix Terwindt en Louis d'Aulnis, overlevenden, de krans namens het Genootschap Engelandvaarders, tegen de sokkel plaatsten.

Hierna volgden nog vele kransen en bloemstukken, alle vanachter het omstaande publiek aangedragen door leerlingen van het Vrijzinnig Christelijk Lyceum, dat in de buurt van het monument is gevestigd.

Dezelfde leerlingen, alsmede de jonge Marechaussees, mengden zich in het gezelschap dat na de plechtigheid in één van de zalen van het Promenade-Hotel bijeenkwam om tijdens een kopje koffie herinneringen op te halen en te informeren naar elkaars gezondheid.

Het Researchteam van B.B.C.-Television (bezig aan de samenstelling van een serie T.V.-documentaires over de gebeurtenissen rond Special Operations Executive "SOE") hernieuwde de reeds eerder gelegde contacten en boorde nieuwe informatiebronnen aan.
Zouden ZIJ er wèl achter komen .....?
Eigenlijk hoeft het allemaal niet meer.

4 MEI. DODENHERDENKING TE LOENEN

Het is tegen half twaalf. De laatste klanken van de kapelklok ebben weg over de bossen en heidevelden van het Ereveld.
De eenvoudige witgeschilderde boskapel is opgetrokken uit rondhout en voorzien van een rieten dak.
Achter de kapel, op een heideveld, staat een groot wit kruis, een monument ter nagedachtenis aan alle oorlogsslachtoffers.
Kapel en kruis vormen het centrum van het Ereveld, waar in een typisch Veluwse begroeiing ruim 2.800 oorlogsslachtoffers, waaronder vele verzetsstrijders, begraven liggen.

De kapel is sober, maar sfeervol ingericht. Achter het altaar, tegen de achterwand van het kerkje, hangt op een ereplaats het driedelig wandbord met de namen van de gesneuvelde en omgekomen Engelandvaarders.
Boven het altaar hangt een koperen luchter, een geschenk van ons Genootschap aan de Oorlogsgravenstichting.
Aan weerszijden van het altaar bevinden zich urnen met asresten uit de Duitse concentratiekampen.
Rondom het altaar opgestelde kaarsen verspreiden een zacht licht en een uit vijf man bestaand koortje zingt in het Latijn :

"Heer, geef hun de eeuwige rust :
en het eeuwige licht verlichte hen"

De plechtigheid eindigt met het gezamenlijk zingen van :

"Blijf mij nabij, wanneer het avond is,
wanneer het licht vergaat in duisternis".

De officiële dodenherdenking, die later op de dag op het heideveld achter de kapel plaatsvindt, wordt door vele genodigden en belangstellenden bijgewoond.

Verschillende sprekers voeren het woord.
Namens onze Stichting wordt door onze Voorzitter, F.Th. Dijckmeester

en Engelandvaarder L.A.D. Kranenburg, een krans gelegd bij de voet van het Kruis.
Tijdens de twee minuten stilte is alleen het suizen van de wind door de bomen op het Ereveld te horen.

SPECIAL FORCES CLUB TE LONDEN

Een alom bekende en grote vriend van ons Genootschap en van vele Engelandvaarders persoonlijk, Dr J.F.Ph. (Hans) Hers, zond ons de volgende bijdrage. Wij vonden deze pennevrucht voor de vele in- en outsiders van S.O.E. in onze gelederen van voldoende belang om haar integraal in onze kolommen op te nemen.

Bij het ter perse gaan van deze uitgave bereikte ons het bericht, dat Hans Hers enige weken geleden uit handen van Minister Mevrouw T. Gardeniers de versierselen behorende bij het Ridderschap in de orde van de Nederlandse Leeuw kreeg uitgereikt.
Dr Hers, die in de oorlog plaatsvervangend hoofd van de militaire inlichtingendienst was, werd samen met het hoofd van deze dienst, Lode van Hamel, gepakt na een dropping in Nederland. Hij werd aanvankelijk ter dood veroordeeld. Maar in tegenstelling tot van Hamel, werd zijn vonnis niet uitgevoerd, maar kreeg hij gratie, die hij in een isoleercel moest doorbrengen.
Na de oorlog deed Hers zijn artsexamen en reeds in 1954 schreef hij zijn proefschrift. Maar al van 1950 af werkte hij speciaal voor de ex-politieke gevangenen en werd hij onder meer een steun voor de Stichting 1940-1945. Hij nam, zoals Minister Gardeniers het uitdrukte "de ex-illegaliteit in "schutzhaft", reden waarom deze Nederlandse Leeuw zo bijzonder verdiend is.
Het Bestuur van de Stichting Genootschap Engelandvaarders wenst Hans Hers dan ook, mede namens alle Engelandvaarders, van harte geluk met deze welverdiende hoge onderscheiding.

"Special Forces Club", gelocaliseerd in Londen, Herbert Crescent No. 8, een zijstraatje van "Hans Place", even achter "Harrods" in Kensington in Londen, werd indertijd, omstreeks 1943, door Sir Winston Churchill ter beschikking gesteld voor de agenten van de gezamenlijke inlichtingendiensten (S.O.E.; S.I.S; M.I. 5; M.I. 6, etc.) als pied à terre, een soort tweede thuis met mogelijkheid tot overnachting en clubfaciliteiten. "Hans Place" en zijstraten waren tijdens W.W.II. het rusteloze brein van Intelligence.

Mede ten gevolge van de vergrijzing van de leden, alsmede ten gevolge van sterfte onder deze groep, afgezien van de gesneuvelden of omgekomenen tijdens W.W.II., is het ledenbestand van de oorspronkelijke groep sterk uitgedund.
Geleidelijk kwam Special Forces Club in financiële moeilijkheden en trad er een aanzienlijke verwaarlozing op van het historische gebouw.

De buitenlandse leden van Special Forces hebben toen het initiatief genomen een poging te doen om het gebouw voor verder verval te vrijwaren en per land gelden bijeengebracht voor restauratie en vernieuwing van aankleding etc.

Special Forces buitenlandse leden zijn er uit een groot aantal landen, waaronder Noren, Denen, Nederlanders, Belgen, Luxemburgers, Fransen, Tsjechen, Polen, Australiërs, Nieuw-Zeelanders, Canadezen, Amerikanen, Zuid-Afrikanen, Indiërs, Grieken, etc.

Buitenlandse leden van Special Forces uit diverse landen hebben gemeend een deel van de restauratie voor hun rekening te nemen als hommage aan de Engelsen en Sir Winston Churchill om tezamen met de Engelse leden het gebouw te redden voor de toekomst.
Besloten werd, dat elk land een logeerkamer-unit volledig en grondig zou vernieuwen met de karakteristieken van het betreffende land. Elke aldus gerestaureerde kamer zou worden vernoemd naar een topman op Intelligence-gebied van het betreffende land.
Er is nu een "Amerikaanse" kamer klaar en vernoemd naar Bill Donovan, een "Deense" kamer vernoemd naar Ebbe Munck, een "Nederlandse" kamer vernoemd naar Prins Bernhard; de "Belgische" en "Franse" kamer zijn nog niet klaar. Aan een "Poolse" kamer, "Canadese" kamer wordt nog gewerkt.

Het embleem van Special Forces Club is een parachutist afdalende boven een in brand staande stadsruïne met daaronder de spreuk :

"The Spirit of Resistance"

Het Bestuur wordt aangevoerd door een President, momenteel Chief Air Marshal Sir Lewis Hodges, bijgestaan door een college van 5. Daarnaast is er een dagelijks bestuur, hieraan ondergeschikt met Viscount Brig.General Slim, oud-commandant van S.A.S., die eveneens gesecondeerd wordt door 5 man. Zij zijn verantwoordelijk voor de dagelijkse gang van zaken alsmede voor de "Newsletter", periodiek 1 maal per 4 maanden, van de Special Forces Club.

De oudste Nederlandse leden zijn Hans Teengs Gerritsen en ikzelf. Ballotage voor nieuwe leden is vrij streng. Er moet worden aangetoond dat de activiteiten met Intelligence te maken hebben gehad. Nederlandse leden zijn o.a. Bib van Lanschot, Louis d'Aulnis, Peter Tazelaar, Ben Ubbink, Pim Boellaert, Mevrouw Jos Mulder-Gemmeke, Ab Postma, Peter de Bie en Frans Dekker. De zojuist genoemden waren allen aanwezig bij de opening van de "Nederlandse" kamer door Prins Bernhard.

Tenslotte, eenmaal per jaar, is er een annual diner, waarbij alle lan-

den door hun leden zijn vertegenwoordigd, in smoking met decoraties. Er is steeds een "guest of honour", onder andere leden van het Engelse Koningshuis (Prince Philip en Prince Charles en Lord Mountbatten), de Koning van Noorwegen, de Franse President, de Koning der Belgen, de Koningin van Denemarken, Prins Bernhard of illustere figuren als Bill Casey, de President van de Hoge Raad, de Voorzitter van de House of Lords, etc.

Bij de ingebruikneming van de "Nederlandse" kamer in het Clubgebouw op 26 maart 1982 sprak Hans Hers, namens de Nederlanders, de volgende woorden (voor de juistheid van de weergave daarvan laten wij dit stuk onvertaald) :

"We all know why we meet and I would like to do a little thinking aloud. If somebody likes to interrupt me, it doesn't bother me and I couldn't care less.

Those who happened to get involved in Special Forces during World War II will agree with me what I say : Some were early birds, some were Johnnies come late.

Both Hans Teengs Gerritsen and Bib van Lanschot must be classified in the group of "early birds".
Both, incorporated in war intelligence and planned sabotage, were captured by the ennemy and sent into concentrationcamps as "Nacht und Nebel" prisoners, which means that death would be the only outcome.
Survived by luck and home after the liberation, both of them helped in an extraordinary way : both socially and financially they came to the aid of their resistance friends in the Netherlands and abroad.

Hans Teengs Gerritsen is characterised by a good sense of humor and likes to pull other people's legs, expecting them to reply. R.H.; he is doing that without exceptions and without restrictions in time, place and location.

Bib van Lanschot is speaking a funny Dutch dialect what my English friends would call "Yorkshire". He likes to read important papers at meetings. Sometimes, I disagree with what he is saying, but I never go cross with him.

I am not going into detail, Mr. President, Sir Lewis, but I should like to stress that their activities are very rare and very exceptional among those who survived the brutality and torture of the Nazis.

When Special Forces Club fell into financial difficulties, it was Hans Teengs Gerritsen who had the brilliant idea of organizing a joint meeting of the continental members of the Special Forces to-

DAG VAN HET VERZET 1982

De inmiddels traditionele Dag van het Verzet op 31 augustus zal ook dit jaar weer worden gehouden in de Generaal Winkelmankazerne te Nunspeet. Het grote aantal deelnemers en het welslagen van de vorige bijeenkomst zijn in belangrijke mate te danken geweest aan de centrale ligging van deze kazerne èn aan de bijzondere gastvrijheid die wij aldaar mochten ondervinden. Er hoefde daarom niet lang te worden nagedacht over de toen al ontvangen uitnodiging om „volgend jaar terug te komen". Die invitatie werd graag en met grote erkentelijkheid jegens onze gastheren aangenomen. Dus, vrienden:

DAG VAN HET VERZET 1982:
DINSDAG 31 AUGUSTUS GENERAAL WINKELMANKAZERNE, NUNSPEET

Attentie a.u.b.! *Aanmelding en inschrijving gaan iets anders dan het vorige jaar.*
De capaciteit van de Gen. Winkelmankazerne is groot en, zoals bleek, zelfs rekbaar maar niet onbeperkt. Het is dus mogelijk, dat zich meer mensen aanmelden dan er met de beste wil kunnen samenzijn. Dan zullen degenen, die zich het laatst hebben aangemeld, helaas niet worden ingeschreven. Daarbij wordt er natuurlijk rekening mee gehouden, dat deze aankondiging de leden van de ene vereniging later bereikt dan die van de andere. Als u niet te lang wacht met uw aanmelding (zie hierna) is er overigens geen reden voor ongerustheid. Ieder, die wordt ingeschreven ontvangt in de loop van augustus een *inschrijvingskaart.* Deze geldt tevens als toegangsbewijs voor het kazerneterrein en dient dus aan de wacht te worden getoond. Wie onverhoopt niet meer kan worden ingeschreven krijgt daarvan eveneens tijdig bericht. Bel het organisatiecomité a.u.b. niet over uw aanmelding.

voorlopig tijdschema *Eventuele wijziging wordt vermeld op de inschrijvingskaarten.*

tussen 10.00 en 11.00 uur	ontvangst met koffie en cake
tussen 13.30 en 14.45 uur	broodmaaltijd
beginnend om 18.30 uur	warme maaltijd en aansluitend vertrek

programma
Er is een gevarieerd programma in voorbereiding, dat alle ruimte biedt voor onderling contact. Het definitieve programma wordt op 31 augustus bij aankomst uitgereikt.

kosten
De kosten bedragen f. 25,- per persoon. Betaling uitsluitend bij aankomst in de kazerne. In de kosten inbegrepen zijn bovenvermelde consumpties en maaltijden. Overige consumpties zullen verkrijgbaar zijn voor een zeer matig „eenheidstarief".

bereikbaarheid
De Gen. Winkelmankazerne is gemakkelijk bereikbaar met particulier en openbaar vervoer (zie „reiswijzer"). In noodgevallen zijn de deelnemers in de kazerne telefonisch bereikbaar: kies 05771-341 en vraag de centralist om doorverbinding met de „manschappenkantine".

aanmelding
U kunt zich aanmelden voor deelname aan de Dag van het Verzet 1982 door middel van het bijgaande *aanmeldingsformulier.* Stuur dit formulier zo spoedig mogelijk en uiterlijk 31 juli, duidelijk ingevuld en in een gesloten, gefrankeerde (70 ct.) envelop aan:
Organisatiecomité Dag van het Verzet, Bemuurde Weerd Oostzijde 53, 3514 AS Utrecht

Het organisatiecomité stelt alles in het werk om weer vele honderden verzetsmensen in goede sfeer te doen samenzijn. U komt toch ook? Tot ziens op 31 augustus in Nunspeet!

Reiswijzer voor deelnemers aan de Dag van het Verzet 1982

dinsdag 31 augustus, Generaal Winkelmankazerne, Nunspeet

OPENBAAR VERVOER (trein en bus)

Nunspeet heeft een station aan de spoorlijn Amersfoort - Zwolle. Daar snellen 'Intercities' echter aan voorbij. Komend uit het westen of het zuiden moet u daarom te Amersfoort overstappen in de stoptrein richting Zwolle. Of, komend uit het noorden, te Zwolle in de stoptrein richting Amersfoort. De stoptreinen uit beide richtingen arriveren ongeveer kwart vóór en kwart óver ieder uur in Nunspeet. Zie voor de juiste tijden het spoorboekje.

Te Nunspeet bevindt zich tegenover het spoorwegstation een busstation van de VAD. Vandaar vertrekt om 23 minuten over ieder heel uur (dus kort na aankomst van de stoptreinen van kwart over) een bus in de richting van de Gen. Winkelmankazerne.

EIGEN VERVOER (personenauto's, touringcars e.d.)

Via de A28, richting Amersfoort → Zwolle

Verlaat de A28 voorbij Harderwijk en direct ná tankstation, bij afslag Nunspeet-Elspeet. Bovenaan deze afslag rechtsaf, richting Elspeet. Na 2,5 km viersprong recht oversteken. Na 600 m is rechts de ingang.

Via de A28, richting Zwolle → Amersfoort

Rijdt de afslag Nunspeet-Epe voorbij.
Verlaat 3 km verder de A28, bij afslag Nunspeet-Elspeet. Bovenaan deze afslag linksaf, richting Elspeet. Na 2,5 km viersprong recht oversteken. Na 600 m is rechts de ingang.

Via de A50, richting Apeldoorn → Zwolle

Verlaat de A50 bij afslag Epe-Vaassen en houdt richting Epe aan. Na 2 km, bij verkeerslichten rechtdoor, richting Nunspeet. Na 12 km, direct na viaduct, linksaf de A28 op, richting Amersfoort.
Verlaat 3 km verder de A28, bij afslag Nunspeet-Elspeet. Bovenaan deze afslag linksaf, richting Elspeet. Na 2,5 km viersprong recht oversteken. Na 600 m is rechts de ingang.

Via de oude Zuiderzeestraatweg, richting Elburg → Nunspeet

3,5 km voorbij Doornspijk, bij verkeersbord Epe-Amersfoort, linksaf de Oenenburgweg op. 300 m voorbij spoorwegovergang rechtsaf de A28 op, richting Amersfoort.
Verlaat 3 km verder de A28, bij afslag Nunspeet-Elspeet. Bovenaan deze afslag linksaf, richting Elspeet. Na 2,5 km viersprong recht oversteken. Na 600 m is rechts de ingang.

Via de oude Zuiderzeestraatweg, richting Harderwijk → Nunspeet

Laat Nunspeet zelf rechts liggen en rijdt door in de richting Elburg. Even voorbij fabriek met hoge schoorsteen, bij verkeersbord Epe-Amersfoort, rechtsaf de Oenenburgweg op. 300 m voorbij spoorwegovergang rechtsaf de A28 op, richting Amersfoort.
Verlaat 3 km verder de A28, bij afslag Nunspeet-Elspeet. Bovenaan deze afslag linksaf, richting Elspeet. Na 2,5 km viersprong recht oversteken. Na 600 m is rechts de ingang.

Via de binnenweg over de Veluwe, richting Uddel → Nunspeet

4 km voorbij Elspeet staat rechts van de weg een bord 'Generaal Winkelmankazerne'. De ingang is even verderop aan de linkerkant.

Goede reis!

Voorlopige gegevens Dag van het Verzet 1982: ontvangst tussen 10 en 11 uur; kosten ca. f. 25,- per persoon; eventuele nadere informatie op toe te zenden inschrijvingskaart; definitief programma bij aankomst te Nunspeet.

STICHTING SAMENWERKEND VERZET 1940-1945

AANMELDINGSFORMULIER* DAG VAN HET VERZET 1982

zo spoedig mogelijk en vóór 31 juli in gesloten, gefrankeerde (70 ct) envelop toezenden aan:

Organisatiecomité Dag van het Verzet
Bemuurde Weerd Oostzijde 53
3514 AS UTRECHT

☐ aankruisen wat van toepassing is a.u.b.

naam: _____

straat: _____

postcode: _____ plaats: _____

lid van: ☐ NFR/VVN ☐ Expogé ☐ The Escape ☐ Engelandv. ☐ Friesl.40-45
vergezeld van echtgeno(o)t(e) òf één introducé: ☐ ja ☐ nee
reist: ☐ met eigen vervoer of met anderen mee ☐ met openbaar vervoer

datum: _____ handtekening:

* Het aantal beschikbare plaatsen is beperkt. Wie zich heeft aangemeld en ook kan worden ingeschreven ontvangt een *inschrijvingskaart.* Alleen op vertoon van een inschrijvingskaart kan toegang worden verleend.
A.u.b. geen geld meezenden of overmaken; betaling kosten op 31 augustus bij aankomst.

Noteer hieronder nogmaals — duidelijk — uw naam en adres.
De strook wordt als adresstrook op uw inschrijvingskaart geplakt.

naam: _____

straat: _____

postcode: _____ plaats: _____

gether with the British to try to solve the problem. Thus at Soestdijk in April 1977, with His Royal Highness Prince Bernhard in the Chair. American, Danish, Norwegian Special Forces Club members as well as members from Belgium, Luxembrug, France, the Netherlands and England came together. The result was fund raising outside Britain to help Special Forces Club here in London and its renovation.

In respect to Hans Teengs Gerritsen's initiative, I should like to quote Freddy Spencer Chapman, who wrote the following words in our guest book when he stayed in our home in Oegstgeest in 1971, seriously ill from cerebral malaria at that time, a fortnight before he died. He said : "Special Forces Club certainly has something and I have found that spirit here in the Netherlands". How right he was, because tonight new lights have thrown upon the emblem of Special Forces Club : "The Spirit of Resistance".

In a small informal group we discussed the name to be given to the room presented by the Dutch Resistance Members.

We don't like the name "Dutch Room", because "Dutch" has an awful meaning according to the Oxford Dictionary. For instance, if after a few drinks, one of the members likes to go to bed in that special room it may be that he - with "Dutch courage", talking "double-Dutch" will say - I have to sleep in a "Dutch-gold" room as "Dutch comfort" - and he would have left his "Dutchman's Anchor" at home.
There is more because at the eastside of America Dutch is mixed up with German and we don't like to be mixed up.

Sir Winston said once of his country : "We are a nation of short memories". Mr. President, Sir Lewis, that is equal to my country or even worse. Thus, our nations have something in common. It's said that the British are different, but I can tell you, the Dutch are different too.

It was proposed that the room should be named in honour of H.M. Queen Wilhelmina, regarded as the "Mother of the Resistance" in the Netherlands and mentioned by Sir Winston Churchill as "the only man in Dutch Government in exile in London" in 1940. But, although highly interested in all aspects of the war, H.M. Herself was not directly concerned with Special Forces activities.
Then it was suggested by H.R.H. Prince Bernhard that we should name the room in honour of Lode van Hamel, lieutenant of H.M. Queen Wilhelmina's Royal Navy, the first and best agent dropped by parachute during the Battle of Britain in August 1940. He was one of my best friends and in spite of his qualities, he was just doing the job that he was asked to do : belonging to the "very few who did so much for so many".

Scientifically speaking, the question arises : who was the brain behind Lode van Hamel's mission and operation ?

Sir Winston Churchill in his Memoirs, Capt. Wharton in his book "Dunkirk", as well as Vice-Admiral Bertram Ramsay, Ian Flemming and Lode van Hamel - and all three of them told me this personally - all of them mentioned that H.R.H. Prince Bernhard of the Netherlands was the brain and that H.R.H. by his very personal initiative contacted Sir Winston early in July 1940 with a request for help to build an information intelligence line with the occupied Netherlands.

Thus, although Prince Bernhard is regarded in my country as one of us in the Dutch resistance, H.R.H. in fact is the first Resistance Intelligence worker and planner during World War II, as early as July 1940. Therefore, based upon these facts of history, this Dutch room can only be named in honour of H.R.H. Prince Bernhard of the Netherlands.

I am grateful Mr. President, Sir Lewis, for the opportunity you have given me to say these words to you Your Royal Highness, Your Highness, Your Excellencies, my Ladies, my Lords, Ladies and Gentlemen, it seems to me that these facts of history are more important than emotional memories of the past. Thank you.

E R E V E L D L O E N E N

Van Vriend Doerrleben ontvingen wij het onderstaande bericht. Ewoud had namelijk van het Bestuur het verzoek gekregen ervoor te zorgen dat de Erelijst van gesneuvelde Engelandvaarders (waarvoor een wandpaneel in de kapel te Loenen hangt) werd aangevuld met de gegevens zoals die ons heden bekend zijn.

Hij heeft hiervoor vele contacten moeten leggen en veel tijd besteed aan het voeren van besprekingen en correspondentie.
Een voorbeeld hiervan laten we onderstaand eveneens volgen. Wij zijn Vriend Doerrleben zeer erkentelijk voor het vele werk en de bereikte resultaten.

Engelandvaarders wandpaneel op het Ereveld Loenen

Zoals in de Schakels van december 1980 en van maart 1981 staat vermeld, is het wandpaneel in de kapel te Loenen aangevuld met een 65-tal namen.

Het paneel is daartoe uitgebreid van een drie-luik tot een vijf-luik. Dat werd geheel belangeloos uitgevoerd door de Chr. M.T.S. te Apeldoorn. Een Engelandvaarders-schild werd door hen in dank aanvaard.

B O E K " E N G E L A N D V A A R D E R S "

In een vorige Schakel hebben wij bericht, dat het Boek der Engelandvaarders, destijds aangeboden aan H.M. Koningin Wilhelmina, en wel deel I daarvan in het ongerede is geraakt, ofwel zoek is.
Veel reacties hebben wij niet gehad, niemand weet meer in welk deel zijn verhaal stond.
Ook Engelandvaarder Eric Schiff uit Californië wist dit niet meer, maar hij was zo vriendelijk om zijn verhaal in telegramstijl naar ons te zenden.
Het is een leuk, interessant en kort verslag. Om die reden hebben wij besloten het in onze kolommen over te nemen. Dan is het in ieder geval voor het nageslacht geboekstaafd. In elk geval bedankt Eric Schiff.

Handel en Wandel Engelandvaarder "Eric Schiff"

Vertrokken 5 november 1943 uit Den Haag tezamen met Carel van Rossum, geholpen door Mevrouw van den Bosch. Via Breda en Baarle-Nassau waar de grens "passeur" Smit ons de Belgische grens overhielp in de nacht. Met tram en trein naar Brussel, waar onderdak werd verleend door Mevrouw van Gellicum. 17 november met valse papieren (gekregen van een zekere PAUL?) met de trein naar Parijs. Daar ondergebracht bij "Ockie Ockhuizen". Intessant te weten dat wij - uit de Metro komend in hardstikke donker - een oudere dame aanspraken om ons de weg te wijzen. Hoe of deze onbekende oudere dame in het donker het wist, is een groot vraagteken, maar ze zei : "Dat is het verkeerde adres, het is zus en zo", hetgeen inderdaad zo was. 26 november via trein naar Toulouse. In Tarascon misten wij de aansluiting - moesten overnachten. Alles vol met SS-ers. Eindelijk een klein hotelletje - "carte d'Identitée" overgelegd, waar de hotel eigenaar opmerkte dat er GEEN NUMMER opstond. Carel en ik maar zeggen dat wij die (valse) papieren al een tijd hadden enz. enz. In ieder geval wij kregen een kamer.Volgende ochtend controle door Grüne Polizei met Franse Gendarmes. Angstige minuten, deur van kamer op slot, raam open om van de eerste verdieping naar buiten te springen - wonder boven wonder ging alles goed ??

In Toulouse aangekomen, naar PANIER FLEURIE, waar vele oude vrienden ontmoeten, onder andere Bart van Hasselt. 27 november naar naar Boussens en toen de Pyreneën over, met onder andere Piet Dourlein, Benny Ubbunk, Leo Auping, Hugo Klein, Theo Valc Lucassen, Max Weisglas, Eddy van Leer, enz. Rot tocht. In Spanje 1 december 1943, via Lerida (gevangenis tot 24 december), Barcelona, naar Madrid.
6 februari 1944 via Portugal naar Gibraltar. Arriveerden Liverpool 17 maart 1944 aan boord SS Orduna. Patriotic School etc. Royal Airforce vlieger opleiding, Tiger Moth, Harvard-Wings september 1945 Pilot Officer - Opleiding als instructeur, Woensdrecht, Gilze Rijen, Twente. Vloog als ≠ 3 in het Nederlands stuntteam op Harvards met De Zwaan, van Tienhoven, Ferwerda op Ypenburg.

HORDELOPERS

Na het oponthoud in het kamp Miranda en na maandenlang wachten op de nodige papieren, vertrokken we tenslotte midden augustus 1944 met de trein uit Madrid richting Gibraltar.
In die tijd was een Spaanse trein een hele bijzondere verzameling van oude wagons uit alle hoeken van Europa. Daar waren bijvoorbeeld van die ver-vooroorlogse Franse Wagon-Lits-achtige rijtuigen, weer brede van Russisch formaat,weer andere met van dat houten latjeswerk aan de buitenkant, die dan weer hoger waren. En dat alles werd op het Spaanse breedspoor getrokken door Engelse locomotieven, waar de wielen ver buiten het smalle chassis staken. Trouwens als je uit je raam keek zag je daar beneden diverse bogeywheels vlijtig over de rails draaien. En met deze bonte verzameling op dat breedspoor - breder dus dan het standaard Europese spoor - puften wij naar het zuiden.

Het was snikheet gedurende die reis. We hadden allemaal droge kelen en het was nog ver naar die omstreden rost van ene vroegere heer "Taric" (Gibr al Taric).
Gelukkig stopte onze trein halverwege de volgende dag en konden de opgedroogde Engelandvaarders zich aan die ene kraan op het station laven. Nu waren wij zo'n 40 man sterk en eenieder had toch wel een halve minuut nodig om wat water door de slokdarm te persen. Alles bij elkaar dus ca. 20 minuten. Dit was net iets te lang voor onze machinist, die zonder fluit, laat staan zonder Spaanse taal noch teken zijn locomotief in de eerste versnelling zette en zijn museale spoortrein naar het zuiden voerde.

Ik zie ons nog keihard rennen, en onder het breken van diverse snelheidsrecords haalden de meesten de laatste zo fel begeerde bumper. Omkijkend zagen wij de biels hoe langer hoe sneller van ons weg vlieden. We hadden het gehaald, behalve twee van onze EV-reisgenoten. Die tikten nog wel behoorlijk aan, maar dat was dan ook alles. Verlaten stonden ze daar, hijgend en hoe langer hoe kleiner wordend. En dan te bedenken dat al hun zo moeilijk verkregen reispapieren ergens in een compartiment in die trein lagen. Ondanks ons bemoedigend gebrul kwamen ze net niet op die laatste bumper.

Weinigen van ons zullen in hun leven - zeg maar voor hun vrijheid - op spoorbiels hebben gerend. Believe me, het is verschrikkelijk. Die dingen liggen te dicht bij elkaar en dan krijg je van dat remmend gedribbel; of als je telkens een biels overslaat, krijg je ook niet het juiste vluchtritme. Die twee waren we voorlopig kwijt; één of andere Spaanse dienstklopper stopte ze voorlopig wel weer in de nor, zo dachten we.
Daags daarna stonden we voor het bekende hek van Gibraltar en laverend tussen landende en opstijgende RAF-vliegtuigen kwamen we in

Gibraltar zelf tenslotte in de vrijheid terecht.
En de volgende dag waren onze twee hordenlopers ook weer present. Ze zorgden sindsdien wel dat de telkens de eerste waren. De Spaanse stationschef had die twee gewoon op de volgende trein gezet.

Na dit epistel gelezen te hebben, riep mijn lieve levensgezellin uit : "Nu begrijp ik pas, waarom je altijd een uur te vroeg op het Hollands Spoor of op een vliegveld bent".
Dan zeg ik maar niks, lach wijs, en denk, tegenwoordig met die "Trains à Grande Vitesse" weet je het maar nooit.

Tévé.

UIT DE REGIO

Verslag regionale bijeenkomst

"Voor de jaarlijkse regionale reünie ten Oosten van de IJssel, waren we op 3 april 1982 te gast bij Bas Ganderheyden en eega.

Wederom een voortreffelijk aangeklede borrel met een dito prima stemming. Wij betreuren ten zeerste, dat enkelen van onze, toch wel kleine groep, niet aanwezig konden zijn.

Hield vorig jaar Jelke Bosch uit Hengelo een goed verhaal over de militaire krachtsverhouding tussen de bekende blokken, ditmaal gaf Gijs de Jong uit Eefde een boeiende, meer filosofisch getinte beschouwing over de essentiële, geestelijke verschillen tussen genoemde blokken. Duidelijk een zeer actueel onderwerp, waarop helaas niet verder mag worden ingegaan.
Maar verhelderend was de causerie ten zeerste, vooral in het licht van de huidige verwarring der geesten.

Overigens heeft zich voor de volgende reünie reeds een nieuwe spreker aangemeld.
Deze verhalenreeks als onderdeel van het bijeen zijn kan een aardige traditie worden".

Regio Zuid

"De voorjaarsreünie was weer een supergezellige bijeenkomst van Engelandvaarders en mede-vrienden.
49 deelnemers, waarvan velen een lange reis hadden gemaakt (Maastricht, Antwerpen, Hulst, Vlissingen, Den Haag) waren in Motel Gilze-Rijen samengekomen om oude vriendschapsbanden aan te halen, maar ook om nieuwe vrienden te ontmoeten.
De belangstelling voor onze regionale bijeenkomsten neemt nog

steeds toe. De organisatoren hadden ook nu weer het genoegen enkele "nieuwe" Engelandvaarders te mogen begroeten.
Toen tegen middernacht afscheid werd genomen, klonk veelvuldig de wens : "Hopelijk tot ziens op de volgende (najaars-) reünie".
Voorwaar een bewijs van een geslaagde avond".

Uitnodiging voor de najaarsreünie in Regio Zuid

Noteer de volgende gegevens nu alvast in Uw agenda !

Datum	: 19 november 1982 (vrijdag)
Plaats	: Motel Gilze-Rijen (Flamingozaal)
Tijd	: vanaf 17.00 uur. Na borreluurtje bestaat de mogelijkheid gezamenlijk een hapje te teten (de prijzen zijn redelijk)
Opgave deelname	: graag vóór 17 november a.s. aan één van de onderstaande contactpersonen.

Motel Gilze-Rijen ligt aan de autosnelweg E-38, A-58 Breda-Tilburg. Het Motel is te bereiken via de afslag Gilze-Rijen, daarna richting Rijen. Let op kleine in de berm van de weg geplaatste bordjes met opschrift "Motel". De inrit van het Motel ligt ca. 400 meter vanaf het viaduct van de autosnelweg.

Contactpersonen :	Toine Lazeroms	: telefoon 04132 - 64884
	Cor van Remmen	: telefoon 01650 - 36488
	Bram Gresnigt	: telefoon 01646 - 3415

J E U G D V O O R L I C H T I N G

Van Paul Ph. Veerman ontvingen wij een schrijven dat wij onderstaand gaarne publiceren.
Er wordt onzes inziens belangrijk werk gedaan door onze jeugd eens iets anders te vertellen dan hoe slecht die Amerikanen toch wel zijn.
De onwetendheid van de Nederlandse jeugd ten aanzien van ons recente verleden is onrustbarend.
Veerman doet een beroep op mogelijke medewerkers en dit beroep willen wij gaarne ondersteunen.
Tevens voegt hij een reisverslag bij (hij noemt het zelf beknopt) van de Bevrijdingsherdenking in Frankrijk op 8 mei 1982.

"Zoals U bekend is, heb ik namens de Stichting Genootschap Engelandvaarders zitting in de Commissie Jeugdvoorlichting van de Stichting "Samenwerkend verzet 1940-1945".

De Commissie Jeugdvoorlichting ontving een uitnodiging van de Franse

Minister van Oud-Strijders om met een 30-tal jongeren tussen de 16 en 20 jaar de dag van de bevrijding (8 mei 1945) die dit jaar weer zou worden gevierd, mee te maken.
President Mitterand had namelijk de viering van deze bevrijdingsdag weer opnieuw ingesteld.

De jongeren, die gevraagd werden om mee naar Parijs te gaan, werden benaderd via de onderwijsinstellingen, waar leden van onze Jeugdcommissie een spreekbeurt hadden gehouden.
De deelnemers kwamen uit diverse delen van het land en van verschillende onderwijsinstellingen, zoals het Gemeentelijk Heymanscollege uit Groningen, het Marnix Gymnasium uit Rotterdam, van M.A.V.O.'s, Lerarenopleiding uit Delft, de bedrijfsschool van Wilton Feyenoord etc.

Een beknopt verslag van de reis voeg ik bij met het verzoek dit zo mogelijk in het komende nummer van de Schakel op te nemen, alsmede een copie van het geboden programma.

Voorts maak ik U erop attent, dat de Commissie Jeugdvoorlichting graag zou kunnen beschikken over de namen van de Engelandvaarders, die voor onderwijsinstellingen zouden willen en kunnen spreken over de jaren 1940 -1945 en om tijdens deze spreekbeurten onze zienswijze naar voren willen brengen om de jeugd te informeren op welke wijze wij een ramp, zoals die zich heeft voorgedaan, kunnen voorkomen.
Wij zouden nog een aantal sprekers willen aantrekken voor het noorden, oosten en zuiden van het land.
De Commissie Jeugdvoorlichting instrueert en assisteert de sprekers.
Ondersteuning door films is niet alleen vaak mogelijk, doch dikwijls gewenst.

Mocht U informatie wensen, dan zijn de leden van de Commissie hiertoe gaarne bereid.

Met vriendelijke groet,

Paul Veerman.

Beknopt verslag reis 30 jongeren naar Parijs ter gelegenheid van de herdenking van de bevrijding 8 mei 1945 op uitnodiging van Jean Laurain, Minister van Oud-Strijders.

Op 6 mei 1982 vertrokken 30 jongeren tussen 16 en 20 jaar uit verschillende delen van Nederland naar Parijs.
Deze 5-daagse reis werd gemaakt op uitnodiging van de Franse Minister van Oud-Strijders, ter gelegenheid van de door President Mitterand opnieuw ingevoerde herdenking van 8 mei 1945, de bevrijdingsdag van Frankrijk.
Jongeren uit 10 E.E.G.-landen kwamen voor deze gelegenheid naar Parijs.

Behalve het bezichtigen van vele bezienswaardigheden in Parijs en omgeving was de Nationale Feestdag, 8 mei, het hoogtepunt van deze reis.
's Morgens woonden wij de speciale plechtigheid bij op de Place Charles de Gaulle op speciale tribunes bij de Arc de Triomphe de l'Etoile.
Bij het graf van de Onbekende Soldaat werden kransen neergelegd door de President van de Franse Republiek, de Heer Mitterand, de Heer Jacques Chirac, Burgemeester van Parijs en vele andere hoogwaardigheidsbekleders.
Van nabij konden wij de uitreikingen volgen, die President Mitterand verrichtte om een tiental Fransen te onderscheiden met het Légion d'Honneur.
Het hele gebeuren, zoals onder meer de aankomst van Oud-Strijders, leden van het Corps Diplomatique, Franse en buitenlandse hoogwaardigheidsbekleders, de parade van de troepen, de minuut stilte en de Marseillaise daarna, maakte op alle aanwezigen een grootse indruk, ondanks de niet ophoudende regen.
Vervolgens vond een receptie plaats in het Stadhuis van Parijs, waar Burgemeester, de Heer Jacques Chirac, de jongeren toesprak en ieder een aandenken deed uitreiken namens de stad Parijs.
's Middags woonden wij de plechtigheid bij, die plaatsvond buiten Parijs, op de Mont-Valerien, bij het gedenkteken van "Strijdend Frankrijk", een fusillade-plaats uit de Tweede Wereldoorlog.
Na de kranslegging door de Heer Jean Laurain, Minister van Oud-Strijders, legden afgevaardigden van alle genodigde E.E.G.-landen gezamenlijk een bloemstuk. Voor Nederland werd dit gedaan door Robert Sants uit Groningen.

Op het Ministerie van Oud-Strijders volgde hierna een receptie. Oud-Strijders uit Frankrijk en de E.E.G.-landen vermengden zich hier met de jongeren.
Nadat de Minister van Oud-Strijders, de Heer Jean Laurain, de aanwezigen had toegesproken en in zijn speech gewezen had op de gevaren, die ons iedere dag weer bedreigen, werd het woord gevoerd en bedankt door jongeren in het Frans, Engels en Duits.
Met een onvoorstelbaar groot vuurwerk op de Place de la Concorde werd deze indrukwekkende dag besloten.
In het hotel werden tussen de verschillende nationaliteiten vele contacten gelegd.
De gehele reis werd voor wat het Nederlandse gedeelte betreft, georganiseerd en begeleid door Herman Maas uit Leiden en Paul Veerman uit Amstelveen, beiden leden van de Commissie Jeugdvoorlichting van de Stichting "Samenwerkend Verzet 1940-1945", waaraan toegevoegd Mevrouw Wille Veerman-Blom, ook uit Amstelveen.
De Commissie Jeugdvoorlichting is de Franse autoriteiten ten zeerste erkentelijk en bijzonder dankbaar voor het genomen initiatief, dat zeer zeker beantwoord heeft aan het beoogde doel.
Een aantal jongeren heeft reeds toegezegd de Commissie Jeugdvoorlichting een verslag te doen toekomen van de zo zeer geslaagde reis.

STICHTING ORANJEHOTEL

Herdenking Scheveningen

De herdenking in de zogenaamde Cellenbarakken in Scheveningen zal dit jaar gehouden worden op ZATERDAG 25 SEPTEMBER a.s. Kaarten voor het bijwonen van deze herdenking kunnen worden aangevraagd bij het Secretariaat van de Stichting Oranjehotel, Willem de Zwijgerlaan 114, 2585 EV in Den Haag. De kaarten worden op naam gesteld en zijn strikt persoonlijk.

Er is een herdruk uitgekomen van het "Gedenkboek Oranjehotel" van de Heer E.P. Weber uit 1947. De prijs van dit boek is als volgt :
ƒ 35,-- contant bij het afhalen op het adres van het secretariaat van de Stichting Oranjehotel, Willem de Zwijgerlaan 114, Den Haag (was ƒ 25,--)
ƒ 42,50 door het overschrijven van dit bedrag op gironummer 82.71.53 ten name van W.A. Brug in Den Haag. Het boek wordt dan franko toegezonden (was ƒ 30,--).

CORRESPONDENTIE

Van onze mede-Engelandvaarder G.M. (Kees) van Brink ontvingen wij het onderstaande, zeer interessante schrijven. Kees van Brink heeft in het verre Australië de moeite genomen een aantal Engelandvaarders te animeren tot deelneming aan onze jaarlijkse reünie. Voorwaar een prijzenswaardig initiatief.
Wij nemen deze brief gaarne in onze Schakel op en hopen dat één en ander gevolgen zal hebben.

Paul Kornmehl heeft het initiatief genomen om te trachten een groep van in Australië wonende Engelandvaarders naar Nederland te lokken om de jaarlijkse reünie op 10 september a.s. mee te maken. En dat is gelukt; met medewerking van de K.L.M. zal op 3 september a.s. een groep van ongeveer 15 Engelandvaarders, inclusief een aantal echtgenoten naar Amsterdam vertrekken en hun intrek nemen in Hotel Residence Vinkeveen, Groenlandse Kade 1, Vinkeveen, telefoon 02949 - 3066.
In verband met de restricties door Indonesië aan de K.L.M. opgelegd, is er maar één vlucht per week vanuit Australië naar Nederland, vandaar dit vertrek een week tevoren. Dit geeft ons dan de gelegenheid na de lange vlucht op krachten te komen voor de reünie op de 10e september.
Paul Kornmehl zou graag op zondag 5 september, om 5 uur 's middags een aantal vrienden en kennissen uit de Engelandvaarderskring een borrel aanbieden in Hotel Residence Vinkeveen; opgave van hen die van deze gastvrijheid gebruik willen maken aan het Hotel. Eventuele voorstellen voor excursies en dergelijke in Nederland voor de Australische bezoekers in de week voor de reünie zullen zeer op prijs gesteld worden.
Voor sommigen van ons is deze reünie de eerste na vele jaren; een bijzonder gebeurtenis waar wij ons bij voorbaat op verheugen.
Met vriendelijke groeten, Kees van Brink.

ADRESSENBESTAND Stichting Genootschap Engelandvaarders.
Aanvulling no. 9 per 1 juli 1982, toe te voegen aan de "Schakel" no. 14 van juli/augustus 1982.

Aanvullingen en wijzigingen :

wijzigen AANHOLT, W.M.S.K., Bosschenhoofdsestraat 12, 4744 RS Bosschenhoofd.
wijzigen BOSSCHE, L.J. van den, Molstraat 16, 4611 NL Bergen op Zoom
wijzigen DAM, C.J.K. van, Torenlaan 3, 2103 AC Heemstede
wijzigen DIRKZWAGER, T., Uytenboschstraat 9, 3743 JC Baarn
wijzigen FABER, L., Box 787, Burns Lake, B.C. Canada
wijzigen GIMBRERE, L.J., Edificio Narabée Apt. 8b, Calle de Roma, Benidorm, Spanje.
overleden GOEDHARDT, F.C., van Lyndenlaan 22, 3768 MG Soestduinen
wijzigen KORVER, W.O.E., c/o Pacific Procon Inc., Teromol Pos 22, Cilacap, Djawa Tenga, Indonesië
wijzigen MEULEN, H.J. van der, van Nyenrodeweg 503, 1082 HN Amsterdam
wijzigen NORTIER, J.J., Koningin Emmastraat 1a, 3851 RJ Ermelo
wijzigen PIEST, H., "Avonhurst", 6 Ivywellroad, Sneyd Park, Bristol BS9 1NH, Engeland
overleden RUTTEN, G., Mensinge 43-8, 1083 HD Amsterdam
overleden SCHILP, K.H., Veursestraatweg 111, 2264 EC Leidschendam
overleden STOKVIS, F., van der Houvenstraat 59, 2596 PM Den Haag
wijzigen WENSINK, H.F.L., Mauritskade 41b, 2514 HE Den Haag
overleden ZWALF, J., "Coronado", Shrewsbury Road, Baschurch (Shropshire) SY4 2AZ, United Kingdom

Adres (met de laatste ons bekende woonplaats) thans onbekend :

LEMMENS, V.C., Noordwijkerhout ?
LUBERTI, F., Canada?
LUYKENAAR, J.H.,Edmonton,Canada?
DE ROO, F.J., Djakarta?
RUTTEN, L.G.G., Venray?
VEUGELERS, P.H., Den Bosch?
ZUIDDIJK, G.M., Rijswijk?

WIE KAN ONS HELPEN AAN DE HUIDIGE ADRESSEN VAN BOVENGENOEMDE ENGELANDVAARDERS ?

Adreswijzigingen of correcties aan :
E.H. DOERRLEBEN, Floris Grijpstraat 5, 2596 XD Den Haag,
Telefoon 070 - 247961.